

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

Ετήσια Εξάμηνος

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι, ὁ στίχος διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα στήλων τιμᾶται ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ.

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ» ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μη τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὡς ὄντι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΩ.

ΦΟΒΟΥΜΑΙ ΤΟΥΣ ΔΑΝΑΟΥΣ

(Timeo Danaos...)

Η «Σφομοδά» τῆς 4 Μαρτίου ὑπ' ἀρ. 1045 ἀπαντῶσα εἰς τὰ διάφορα ἡμῶν ἄρθρα τὰ δημοσιευθέντα ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἴπο τοῦ κ. Α. ἐν τῇ «Σφομοδᾷ» κατὰ τῆς «Ὀδησοῦ» γραφέντα ἀπαντᾶ ἐν τετραστίλῳ ἄρθρῳ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Timeo Danaos» τὰ παρὰ πόδας, ἅτινα ἐκρίναμεν καλὸν νὰ μεταδώσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ὑποχνούμενοι προσεχῶς νὰ ἀπαντήσωμεν τὰ δέοντα.

Ἀκουσίως διηλθον τοῦ νοῦ ἡμῶν οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς πρὸ αἰώνων ἐτι ἐξέφρασαν ὁ ἀθάνατος λατίνος ποιητὴς Οὐδύργιλιος, διὰ τοῦ στόματος τοῦ μεγάλου ἱερέως τῆς πάλαι ποτὲ Τροίας διὰ λογαριασμὸν τῶν Ἑλλήνων, ὅταν ἀνέγνωμεν τὴν χιλιμετρικὴν ἀπάντησιν τῶν ἀξιολύμων συντακτῶν τῆς ἐν Βάρνῃ ἑλληνικῆς ἐφημερίδος «Ὀδησός», κατ' ἐκείνου, ὅπερ τελευταίως εἶχομεν γράψει διὰ τὸ νέον γλωσσικὸν ὕφος τῆς ἐφημερίδος ταύτης. εἰς τέσσαρα φύλλα συνεχῶς ἀπαντᾷ δι' ἐκπληκτικῶς μακροσκελῶν ἁρθρῶν, ἐν οἷς ἐκτὸς τῶν κεκαλυμμένων μομφῶν καὶ σαρκασμῶν, δὲν ἐλλείπει οὐδ' ἐξ ἐνὸς σχεδὸν στίχῳ ἢ ἔκχυσις αἰσθημάτων εἰλικρινοῦς ἐφέσεως καλοῦ πρὸς τὸ κράτος καὶ πρὸς τὸ ἔθνος ἡμῶν γενικῶς, οὕτε ἐκφράσεως ἁκρας τρυφερότητος πρὸς τὴν «Σφομοδᾶν» καὶ πρὸς ἡμᾶς προσωπικῶς. Οἱ κ. Σ. ὁ τῆς ἀπαντήσεως συντάκτης, φαίνεται, ὅτι εἶνε πολὺπειρος κατὰ τὸ θέλγειν τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῆς γραφίδος τοῦ λυπούμεθα ὅμως, μὴ δυνάμενοι καὶ ἡμεῖς νὰ τὸν πιστεύσωμεν, διότι πρὸ πολλοῦ ἔχομεν μάθει ἐκείνους, μεθ' ὧν οὐχὶ τὸ πρῶτον συμπλεκόμεθα εἰς γραφιδόπολεμον καὶ διότι οὗτος πολὺ βραδέως ἔλαβε γνῶσιν τοῦτο.

Ναί, ἀγαπῶμεν τὴν εἰλικρίνειαν καὶ ἐκτιμῶμεν τὸν ἀσθενῆ· εἶνε ἀρχὴ μας, καὶ εἶνε τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα παντὸς βουλγάρου· ἀλλὰ πάλιν, ὅταν ἐξ ἰδίας πείρας γνωρίζομεν καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ἐν τῇ ταπεινότητι καὶ μετριοφροσύνῃ ὑποκρύπτεται τι, τότε οὐδαμῶς διατεθειμένοι ἐσμέν, ὅπως δίκην παιδῶν ἀλλήλαπατώμεθα, ἀλλ' ἐκφράζομεν αὐτὴν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν, ἄνευ περιστροφῶν. Οὕτως προσηέχθημεν πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ» ὡς καὶ πρὸς ἄλλους προσφερόμεθα οὕτως ἐν παρομοίαις περιστάσεσιν, τοὺς ἀποπειρῶντας νὰ καθήσωσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας

καὶ ὑποστηρίζοντας ὅτι τὸ μέλαν εἶναι λευκόν, οὕτως δὲ θέλομεν προσεσχεθῆ καὶ ἐν τῇ μέλλοντι κατὰ πάντων τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ρίψωσι πηλὸν κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ὀνόματος καὶ περιφρονούντας τὰ ἱερά μας δικαιώματα. Τοιαύτη τις διαγωγὴ ἀξιοκατάκριτος ἐστὶ ἢ μὴ, ἀγνοοῦμεν, ἀλλὰ γενικῶς τὰ πράγματα εἰσὶ προφανῆ καὶ δεικνύουσιν κατὰ πόσον ὁ βούλγαρος ἔχει δίκαιον, ὥστε ἐν ἡ περιπτώσει ἐπιπέσει τις ἀδίκως καὶ ἀδικαιολογητῶς, νὰ ὑπερασπίζηται ἑαυτὸν ἀνδρείως καὶ νὰ δίδῃ τῇ ἐπιτιμῶν ἰσχυροῦς κολάφους.

Νὰ ὦμεν δίκαιοι, τὸ ἐννοοῦμεν· ἀλλὰ νὰ ζητῶμεν οἱ ἄλλοι νὰ ὦσι τοιοῦτοι, ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ οὐχὶ ὡς ἀπαιτοῦσι τοῦτο αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες καὶ καθὼς τελευταίως ἐζητεῖ ἡ ἑλληνικὴ ἐφημερίς «Ὀδησός» οὐδόλως τοῦτο κατανοοῦμεν. Καὶ τῷ ὄντι, ποίον τῶν δύο ἔθνων οἱ Ἕλληνες ἢ βούλγαροι — ἔχει δίκαιον νὰ παραπονέται; Οὐδόλως ἡμεῖς ἀρνούμεθα, ὅτι καὶ τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος ἔχει σπουδαία ἐλαττώματα, οὐδόλως ἄξια ἐπαίνου· ἀλλ' ἐρωτῶμεν, κατελήφθη ποτὲ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ν' ἀρπάσῃ ἀλλότρια, νὰ καταπατήσῃ τὰ δίκαια τῶν ἄλλων καὶ νὰ καταφεύγῃ εἰς διάφορα ἀθέμιτα μέσα, νὰ θυσιάζῃ τῶν ἀντίπαλόν του καὶ εἶτα ἐπὶ τῶν ὀστέων του νὰ χορεύῃ; Ἀλλ' ὁ κ. Σ. ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ τοῦτο. Παρήλθον οἱ καιροὶ ἐκεῖνοι, ὅτε ὁ βούλγαρος εἶδε μόνον νὰ δίδῃ καὶ νὰ σιωπᾷ.

Ἐπὶ τέλους οἱ ἀξιότιμοι συντάκται τῆς ἐφημερίδος «Ὀδησός» κατενόησαν ὅλην τὴν σπουδαιότητα τοῦ μαθήματος, ὅπερ ἐδώκαμεν αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπεχείρησαν νὰ μᾶς διδάξωσι τόσον κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος. Οὐχὶ ὀλίγον χαίρομεν ἐπὶ τούτῳ, πρὸ πάντων δὲ ὅταν βλέπωμεν ὅτι εἶχον τὴν καλωσύνην νὰ προσκαλέσωσιν εἰς βοηθειάν τῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ τὴν συνάδελφόν των κάποιον ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικὴν ἐφημερίδα «Πατρίς» — ἄλλο τι ἀπεικόνισμα τῶν ἡμετέρων ἑλληνικῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν συντρόφων των — καὶ καὶ ποῖον Müller, ὅστις εἶπέ ποτε μερικὰ γλυκὰ λόγια ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ. Μετὰ τοιαύτην τινὰ ταραχὴν, θὰ ἐθεωροῦμεν ἑαυτοὺς κατὰ πάντα ἱκανοποιηθέντας καὶ θὰ ἐπαύομεν ἀπασχολούντες τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν μετὰ τῆς «Ὀδησοῦ» ἐὰν δὲν ἐβλέπωμεν ὅτι ὁ κ. Σ. χωρὶς νὰ ἀπαντᾷ εἰς ὅλα τὰ γραφέντα, ὡς δεῖ, ἔχει δὲ μεγάλην κλίσιν νὰ μᾶς ἐπιδεικνύεται ὡς ἀξιαγάπητος τζέγν

τ λ ε μ α ν καὶ μᾶς ὁμιλῇ, πάντοτε μὲ τὴν ἱστορίαν ἀνὰ χεῖρας ἐν ὀνόματι τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου καὶ μᾶς δίδῃ μαθήματα ἐκ τῆς φιλολογίας καὶ τῆς λογικῆς· ἐνεκα τούτου, ἵνα μὴ μένομεν ὑποχρεωμένοι εἰς τὸν κ. Σ. καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην καὶ ἵνα μὴ τυχὸν δοθῇ ἀφορμὴ παρερμηνείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ συναντηθῶμεν ἅπαξ ἔτι μετ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. Σ. ὀργισθεὶς καθ' ἡμῶν εἰπόντων τὴν ἀλήθειαν, ἀναφωνεῖ ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς ἀπείρους παρέσχεν ὑπηρεσίας τῇ ἀνθρωπότητι ἐξ ἀρχαιοτάτων ἔτι χρόνων καὶ σήμερον ἀκόμη οἱ νέοι Ἕλληνες εἰσὶ ἢ κυρία ἀφορμὴ τῆς τῶν Σέρβων Ρωμούνων καὶ Βουλγάρων ἀπελευθερώσεως ἁλλως, ἄνευ τούτων θὰ ἔμενον μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ζυγῶν ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ὁ κ. Σ. ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἀπωτάτου παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος. Ἀς σταματήσωμεν, διὰ νὰ δώσωμεν τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἀπάντησιν.

Πρὸ παντός, οὐδεμῶς οὐδέποτε ἐσκέφθημεν ν' ἀρνηθῶμεν τὴν δόξαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, οὐδ' ἱκανοὶ εἴμεθα ν' ἀμαυρώσωμεν τὴν λαχούσαν αὐτοῖς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τιμὴν ἀλλὰ μεμφόμεθα τοὺς νῦν ἀπογόνους των, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γεραίρωνται ἐπὶ τῇ τῶν προγόνων των ὑπεροχῇ, ἀλλὰ νὰ ἐπιδεικνύωνται καὶ ἐπαινώσιν ἑαυτοὺς διὰ τῶν ἰδίων των ἔργων. Ἀλλὰ λόγου γιγνομένου, θὰ εὐαρεστηθῇ ἀρὰ γε ὁ κ. Σ. νὰ μᾶς εἴπῃ, ἂν ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ ἀνάπτυξις εἶνε πρωτογενὴς καὶ μοναδικὴν κτήμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ μόνον εἰς τὸν ἑλληνισμὸν ἢ ἀνθρωπότης ὀφείλει εὐγνωμοσύνην; οὗτος οὐδὲν παρέλαβεν ἐξ ἄλλων ἰσχυροτέρων ἔθνων; ἀλλὰ ποῖοι ἦσαν κ. Σ. οἱ θεμελιωταὶ καὶ αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ τῶν ἄλλων πόλεων ἐν Ἑλλάδι; . . . ἀλλὰ πάλιν ὅποια ὠφέλεια ἐὰν καυχᾶται διὰ τὸ παρελθόν, ἐνθ' ὅτε αὐτοῦ ἵσταται τὸ ἀπαισίον παρόν; τῇ ἀληθείᾳ, τὸ Καπιτώλιον ἔσχε τοὺς σωτήρας του, ἀλλὰ τί ἐκ τούτου, ὅταν οἱ σωτῆρες δὲν εἴμεθα ἡμεῖς;

Λέγετε ἡμῖν, ὅτι ἂν οἱ Σέρβοι, Ῥωμοῦνοι καὶ βούλγαροι ἰλευθερώθωσαν, δέον νὰ ὀφείλωσιν τοῦτο εἰς τὴν ἰθιὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἄλλως οὐδόλως ἤθελον ἀποτινάξαι τὸν τουρκικὸν ζυγόν. Αἱ, εἰς τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην τοῦ κ. Σ. ἐνυπάρχει μεγάλη δόσις ἐπαίνου τὸν ἑαυτοῦ του· θὰ τῷ εἴπωμεν, ὅτι καὶ πάλιν ἀφῆρέθη, ὅταν ἔγραψε τοῦτο. ὁ ἑλληνισμὸς μᾶς ἐδοθήθη νὰ ἐλευθερωθῶμεν! Μέγας λόγος τῇ

ἀληθείᾳ. Ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας πάλιν ποῖος τοὺς ἐδοθήθησεν ὅπως ἀπελευθερωθῶσιν, ὅτε ἐσήποντο [ἐξύνιζον κησικχα] εἰς φοβεράν ἀμάθειαν, οὕτως ὥστε ἐλάχιστοι μεταξὺ αὐτῶν ἐγνώριζον ἀνάγνωσιν; Ἡ θὰ εἴπητε ὅτι τὸ πατριαρχεῖόν σας μᾶς συνέδραμεν εἰς τι, ὅταν ἡ πνευματικὴ τοῦ ἐξουσία ἦν δι' ἡμᾶς πολὺ χαλεπωτέρα καὶ φονικωτέρα διὰ τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξίν μας, παρὰ ὁ Τουρκικὸς ζυγός; Καὶ τοῦτο μὲν οὕτως ἔχει· τοῦτο δείκνυσιν ὅτι ὁ κ. Σ. τῷ ὄντι ἀγαπᾷ τὴν ἀμεροληψίαν, ἀλλὰ μόνον ἢ κατηραμμένη «Σφομοδᾶ», δὲν ξεύρει τί γράφει!

Ὁ κ. Σ. ζωντῶς μέμφεται ἡμῶν, ὅτι διὰ τῶν γραφομένων ὑφ' ἡμῶν ὑποκινούμεν ζηλοτυπίαν καὶ μίσην μεταξὺ βουλγάρων καὶ ἑλλήνων καὶ μᾶς συμβουλεύει νὰ ἐξυπηρετῶμεν τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα, κατ' ἄλλον τρόπον. Ὡραὶ συμβουλαί, τῇ ἀληθείᾳ, οὐχὶ ὅμως δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ δι' αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς δημοσιογράφους των. Ἡμεῖς κ. Σ. δὲν ἐπιτίπτομεν ἄνευ λόγου, ἀλλὰ μόνον ἀμυνόμεθα καὶ καταδικάζομεν. Ἡμεῖς δὲν ἐμποδίζομεν τοὺς ἄλλους νὰ τιμῶσι τὸ ἰδικόν των ν' ἀγωνίζωνται ὑπὲρ τοῦ δικαίου· ἀλλὰ ταῦτο χρόνως δὲν ἐπιτρέπομεν νὰ κἀθηται εἰς ἐνώπιον ἡμῶν καὶ περιφρονητικῶς ν' ἀτενίζῃ πᾶν ὅ,τι δι' ἡμᾶς εἶνε ἱερὸν καὶ προσφιλές καὶ νὰ διαφιλονικεῖ τὸ δίκαιόν μας με ἀγροίκον τρόπον καὶ δὴ, ἐμπροσθεν ἡμῶν. Ἡ «Ὀδησός» καὶ οἱ φίλοι τῆς δύνανται νὰ γράψωσι ὅ,τι θέλουσιν, ἀλλὰ δέον ν' ἀναλογίζωνται ὅτι ἀμαρτία καὶ αἵσχος εἶνε ἵνα ἡ ἀποτύφλωσις ἢ πηγάζουσα ἐκ τοῦ πρὸς τὸν βουλγαρισμὸν μίσους ὁδηγῇ τὰς σκέψεις των. Ἡμεῖς οἱ βούλγαροι ἢ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ βάρβαροι· δικαιοῦμεθα νὰ παραπονώμεθα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας οὐχὶ ὅμως καὶ οὗτοι ἀπὸ ἡμᾶς. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου, οὐδεμία ἀνάγκη νὰ ἐκθέσωμεν ἐν ταῦθα πᾶν ὅ,τι ὑπέστημεν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου μέχρι τοῦδε, ὑπομιμνήσκωμεν μόνον, ὅτι ἑλλήν ἀρχιερεῖς—Γαβριήλ τις, ἐν Φιλιππουπόλει—ἐγένετο αἷτιος διὰ τῶν καταχρονίων συκοφαντιῶν του, ἵνα πρὸ δύο αἰώνων ὅλος ὁ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς τῆς Ρωδοῦ τῆς ἐξισλαμισθῇ, καὶ νὰ μένη τοιοῦτος μέχρι τῆς σήμερον ὅτι πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος αἰῶνος, τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐθνικὸν μας πατριαρχεῖον κατέπεσε γενόμενον θῦμα τῶν ἀπαισίων σκευωριῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Πατριαρχείου ὅτι μέχρι τέλους τῆς παρούσης ἐκατονταετηρίδος οἱ Ἕλληνας ἐξετέλεσαν καθ' ἡμῶν πε-

ρισσότερας παρανόμους πράξεις και αυτών των Τούρκων, οι δε άρχοντες των κατεστραμμένων και εγόμενων —ως σήμερα και εν τη Μακεδονία— την πικρόθυμον ανά την Βουλγαρίαν όλην και την Θράκην, αλλά και συστηματικώς επεδίωκον την εκμηδένισιν και εξόντωσιν παντός, όπερ ίσχυον και πολύτιμον διά τον βουλγαρον έθνος, κατά το εκκλησιαστικόν μας ζήτημα, πολλοί των συμπολιτών μας απέθανον εις τας φυλακάς ή εδηλητηριάσθησαν δ' εξηγοραζόμενων ή μηχανορραφιών του πατριαρχείου, ότι οι έλληνες μας κηρύττουσι σχισματικούς, απελούσατα διότι δεν ήθελήσαμεν δια να γείνωμεν έλληνες και σήμεραν έτι ο βουλγαρος περισσότερο πάσχει υπό των ελληνικών συλλόγων, παρά όσον εξ αυτών των κωλύσεων του. Όλα ταύτα αληθή είναι κ. Σ. ή ουχί; Απαντήσατε λοιπόν, διότι βλέπομεν ότι όφ' όμων συχνά αναμασσώνται το δίκαιον και ή αλήθεια. Γίμεις συμβουλεύετε ήμεις, αλλά διατί δεν συμβουλεύετε τον εαυτόν σας; Αποδείξατε έργους, ότι είσθε άνδρες με ανθρώπινον αξιοπρέπειαν και θέλετε ιδεαι τότε, ότι και ήμεις δεν είμεθα άπαισι διαόλοισι. Αλλά, δυστυχώς, αγαπάτε να ήπτασθαι πολύ ύψηλά και δεν έπιθυμείτε να εξέρχθητε των όρίων της φαντασίας, δια τοις δε, όταν τις τολμήσῃ να σας είπῃ την αλήθειαν ή αγανακτείτε, ή ανατρέχετε εις το παρελθόν. Τιμάτε τοὺς άλλους, εάν θέλητε να σας εκτιμώσι και οι άλλοι.

Αναγκαστικώς δε της κρίσεώς σας, ότι είχομεν γράψῃ άνευ λογικῆς και είχομεν διακρίνει τας λέξεις φαντασις και σωματισμός ενφ καθ' ήμεις, έχουσιν την αὐτήν σημασίαν, σας απαντώμεν κ. Σ. ότι προκαλιμένου περί του πρώτου, ήμεις γράφομεν διά τοὺς βουλγαρούς, οὗτοι δε μάς έννοούν, όσον δ' άφορά το δεύτερον ήμεις πικρῶς απαντάσθε.

Α.

Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Μετά της δηλώσεως του «Αγγελιαφόρου» ή ρωσική κυβερνήσις έπεμψεν εις τοὺς αντιπροσώπους της εν τη άλλοδαπῇ την έξῆς Εγκύκλιον ήτις πρὸς τοὺς άλλοις δεικνύει όπόσον ή Ρωσσία θρηγεί την απωλεσθεϊσαν αὐτῆς εν Βουλγαρίᾳ επιρροήν και δια

ποιάν μέσων προσπαθεῖ να επανακτήσῃ αὐτήν.

«Ανοούμενοι ν' αναγνωρίσωμεν καθεστὸς έστερημένον νομίμου κέρους και όπερ πάντοτε έθεωρήσαμεν ως αντίθετον πρὸς τα συμφέροντα του βουλγαρικοῦ έθνους, υπηκούσαμεν εις σκέψεις υπερτέρας, ας έδικαίωσαν πληρέστατα τα πράγματα. Η μεταβολή οὐσιώδους διατάξεως του Συντάγματος του Τυρνόβου, καθ' ήν ο πρίγκιψ της Βουλγαρίας, εξαιρέσει του πρώτου, του αϊρετου, πρέπει να πρεσβεύῃ το έθνικόν ήρσκειν, να είχεν εάν έγινετο δεκτή υπό της Μεγάλης Σοβράνιας, σημασίαν, ήτις οὐδένα διαλανθάνει. Καί πρῶτον μὲν καθ' άρχήν πάσα απόρρισις συνδεομένη πρὸς το δυναστικόν ζήτημα είναι άμυσητήσιμος, διότι ή βερολινεϊος συνθήκη δεν ίδρυσε δυναστίαν εν τη ήγεμονίᾳ. Το τρίτον αὐτῆς άρθρον λέγει ότι «ο πρίγκιψ να εκλεχθῇ έλευθέρως υπό του λαοῦ και να κερωθῇ υπό της Πύλης, συναινέσει των δυνάμεων», προστίθῃσι δ' ότι, «εν περιπτώσει χηρείας του ήγεμονικοῦ αξιώματος, εκλογή θα γίνῃ υπό τοὺς αὐτοὺς όρους και κατά τοὺς αὐτοὺς τύπους». Οὐδέν εν τῷ συνόλω των διατάξεων τούτων περιλάπτει εις την έξουσίαν του πρίγκιπος κληρονομικόν χαρκτήρα. Αλλως τε εν ταῖς δεδομέναις περιστάσεσιν ή Ρωσσία την φωνήν δεν ύψοι μόνον ως υπογράψασα την βερολινεϊον συνθήκην. Οίγον βαθέως το ήρσκειν αἰσθημα του βουλγαρικοῦ λαοῦ, το προτεινόμενον μέτρον επιβουλεύει το ελευθερωτικόν έργον, υπέρ ου ή Ρωσσία δεν έρείσθη αίματος... Οὐδεμία δύναμις θα έμεινεν άδιάφορος ένώπιον τοιαύτης επιβουλῆς κατά τάξεως πραγμάτων ιδρυθείσης δια τηλικούτων θυσιών. Πεπεισμένοι ότι ή κατά της συνεδήσεως των βουλγαρικῶν πληθυσμῶν απόπειρα θα επιφέρῃ ολεθρίας συνεπειας, ήθελήσαμεν να ειδοποιήσωμεν τοὺς μέλλοντας να υποστώσιν αὐτάς, θα περιμείνωμεν δ' ήρέμα την υπό των πραγμάτων δικαίωσιν.»

Εν αντιθέσει πρὸς την φυλακτικὴν ταύτην γλώσσαν της κυβερνήσεως, ο «Ν. Χρόνος» της Πετροπόλεως εν προσφάτῳ άρθρῳ απειλεῖ άποκαλύπτως την Βουλγαρίαν.

Εν αντιθέσει πρὸς την φυλακτικὴν ταύτην γλώσσαν της κυβερνήσεως, ο «Ν. Χρόνος» της Πετροπόλεως εν προσφάτῳ άρθρῳ απειλεῖ άποκαλύπτως την Βουλγαρίαν.

«σαι ξένος. Είναι ο ευνούμενος του Αρχοντα.

— Α! είπεν ο Φοβερός και πᾶς ονομάζεται;

— Αντιωνέτος!

— Αντιανέτος!... Αντιανέτος!...

— Τι! μπά και τον γνωρίζεις;

— Α! όχι... και είναι κόρη του, ή μικρά;

— Ναίσκε! κόρη του!

— Είναι έγγαμος ο κόρης;

— Ήτανε μία φορά, μά είχε τύχη εκείνη ή γυναίκα και λίγαις μέραις απ' την γέννα αὐτοῦ του κοριτσιοῦ απέθανε.

— Εὐχαριστῶ καλέ μου άνθρωπε.

— Α! Τιποτε κύταζε όμως, μεταξὺ μας.

— Μὴ φοβεῖσαι!

«Ο Φοβερός εὐχαριστήσας τὸν άφε-

ΑΓΓΕΛΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΦΕΣΠΕΡΙΣ

Δοθησομένη την έσπεραν του προσεχούς Σαββάτου 14 τρέχοντος εν τη αίθούσῃ του Α! ελληνικοῦ παρθεναγωγείου υπέρ των «Ελλην. ένταῦθα εκπαιδευτηρίων. Πρόγραμμα ποιήλων και εκλεκτῶν. Εισιτήρια πωλούνται από της σήμεραν εν τῷ κουρείῳ του κ. Γρ. Χαδόμογλου.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Σ. Ο. Χάριν του ίεροῦ σκοποῦ δημοσιεύομεν την άνω άγγελίαν παρά τα κεκανοτισμένα εν τῇ 6! σελίδι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ.—Καθ' ή γραφουσιν ήμιν εκ Πύργου ο εκεί έλλην πρόξενος κ. Βατῆς δις μεταβάς εις Αγχιαλον κατέρωσε να ανοιγῇ κατάλογος υπέρ των εκ του σεισμοῦ παρόντων ου το ποσόν ανήλθεν εις 942 λέβα και 40 εκατ. Τῇ ενεργείᾳ του αὐτοῦ προξένου ήνοιχθη κατάλογος και εν Σαζουπόλει. Προσεχῶς δημοσιεύσομεν τα όνόματα των συνδραμόντων εν Αγχιάλῳ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗΣ.—Μεθ' όλα τα μετ' επισημότητος ανακαινωθέντα περί της αποφάσεως της κυβερνήσεως του να παραδοθῇ ο ναὸς της Αγίας Κυριακῆς τοῖς Βουλγάροις φαίνεται λέγει ή «Φιλιππούπολις» ότι έπεκράτησαν κατά την τελευταίαν στιγμὴν ύγειέστεραι σκέψεις, το δε ζήτημα να μείνῃ εκκρεμὲς μέχρι νεωτέρας αποφάσεως. Ταῦτα μετ' επιφυλάξεως πολλῆς.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ.—Προχθές έδωκαν τας παραιτήσεις των ο νεὸς δήμαρχος κ. Στ. Κέλτσεφ και τα μέλη του δημ. συμβ. Φιλ/πόλεως. Γενομένης δεκτῆς της παραίτησεως ταύτης προετάξθησαν υπό της Νομαρχιακῆς επιτροπῆς ως δημοτικῇ επιτροπῇ ὡπως αναλάβῃ την διοίκησιν του δήμου, οι κ. Στ. Τσομακῶφ, Κωνστ. Πέεφ και Αγγ. Σαμαρτζήφ.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΑΚΑ.—Εν Στενιμάχῳ οι κάτοικοι συνενωθέντες ήτήσαντο δι άναφορᾶς των την απόλυσιν του δημάρχου.

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ.—Η «Πολιτικὴ Ανταπόκρισις» της Βιέννης μανθάνει ότι ή εις τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς Ρώσσοις αντιπροσώπους άποσταλίσιν εγκύκλιος, ή ανακεφαλαιούσα τα υπό έπισήμου «Αγγελιαφόρου του Κράτους»

διατυπωθέντα περί των θεωριῶν και των αξιώσεων της Ρωσικῆς κυβερνήσεως ως πρὸς τα εν Βουλγαρίᾳ διενεργούμενα περί Συντάγματος και τας συνεπειας των ενεργειῶν τούτων, έπεδόθη τῇ παρελθ. τρίτῃ 2/14 Μαρτίου εις το υπουργεῖον των έξωτερικῶν εν Βιέννῃ υπό του κόμητος Βικενδόρφ, έπιτετραμμένου τα της ρωσικῆς πρεσβείας, εν άπουσίᾳ του Λοβάνωφ. Η έπιδοθεῖσα εγκύκλιος περιέχει πλείονα των εν τῷ «Αγγελιαφόρῳ του Κράτους» εκτεθέντων επιχειρημάτων.

ΗΓΕΜΟΝΟΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑ.—Η του προχθῆς σαββάτου «Σφομποδᾶ» αναγγέλλει ότι μετ' ελαφρᾶν βελτίωσιν κατὰ τας τελευταίας ήμέρας πάλιν από της παρασκευῆς ο ήγεμὸν Φερδινάνδος υποφέρει έσωτερικῶς πόνους όπισθεν του ὡτός, άλλ' ή παντελής έλλειψις πυρετοῦ άποκλείει πάσαν ίσχυίαν περί του κινδύνου της νόσου.

ΔΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΕΦ.—Τῇ 5 τρ. ήρξατο εν τῷ πρωτοδικείῳ Σοφίας, συμμετασχόντων και των ενόρκων, ή δικη του Ηλία Γεωργίεφ, κατηγορουμένου ως ήρικοῦ αὐτουργοῦ εν τη συνωμοσίᾳ κατά του Αρχοντος, του πρωθυπουργοῦ κ. Σταμπολάφ και της δολοφονίας του έπουργοῦ Μπέλτσεφ. Συνήγορος διαρίσθη εξ επαγγέλματος ο κ. Δάνεφ.

ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ.—Υπέρ του Ερυθροῦ Σταυροῦ, ο κ. Κρούπ, μυστικὸς σύμβουλος του Κράτους, έστειλεν εκ Γερμανίας 400 φρ. χρ. Παντός επαίχου είναι αξίος ο κ. Κρούπ, όστις και περ άλλοδαπὸς και μακρίαν της χῶρας ήμῶν, συνεσέφερε πλείω πολλῶν, οἷτινες οὐδὲ τα εισιτήρια του χοροῦ της εταιρίας ήθελον να καταβάλουν.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.—Σήμερον περιμένεται ένταῦθα ο διευθυντῆς της Πολ. Υγειονομικῆς Διευθύνσεως, Ιατρὸς Πισκιουλίεφ, πρὸς επιθεώρησιν των ύγειονομειῶν τῷ κράτους και της βελτιώσεως αὐτῶν.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ.—Ενταῖς βουλγαρικαῖς εφημερίσιν είδομεν άγγελίας της προσωρινῆς επιτροπῆς, της Βουλγαρικῆς Εμπορικῆς Ατμοπλοῖας, εν τῷ Εὐζείνῳ Πόντῳ, Φέρεται δε εις γνώσιν του κοινοῦ ότι 2,500 όνομαστικαί μετοχαι εξεδόθησαν πρὸς έγγραφὴν και 1,500 άνώνυμοι. Αἱ έγγραφαί γενήσονται παρὰ τοῖς καταστήμασι και υποκαταστήμασι της Βουλγαρικῆς έθνικῆς Τραπεζῆς. Εκάστη μετοχή τιμάται 400 λέβων χρυσῶν, πληρωτέων 100 φρ. χρ. ἅμα τῇ ύπογραφῇ 100 φρ. χρ. ένα μῆνα μετὰ την όνομασί πρόσκλησιν και άγγελίαν εν τῇ εφημ. της Κυβερνήσεως. 200 λέβα χρ. μετὰ δύο μῆνας από της τελευταίας πληρωμῆς.

(54) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (54)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότερον κοινωνικόν δῆγμα)

Ὑπό

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ε!

— Καί πᾶς, άπαντα άφελᾶς ο χωρικός, να μη γνωρίζω το φρεῖδι το φαρμακερὸ άρῶν μέρα νύχτα γυρίζω στὰ βουνά!...

— Δεν σε έννοῶ φίλε μου, απήντησεν ο Φοβερός.

— Του λόγου σου έχεις δῖκην ἡγατί

λή χωρικὸν παρηκολούθησε την διέθυνσιν του Αντιωνέτου λέγων καθ' εαυτόν:

— Αντιωνέτος!... αὐτὸς δηλ. εκείνος ὃν συνέλαβον εν τῷ διαματίῳ του Λουδοβίκου πρὸς έξόφασιν της συνωμοσίας κατά της ζωῆς του άρχηγοῦ ήν δυστυχῶς δεν κατέρωσα να προλάβω και εκτοτε χρονολογούνται τα δεινά του άτυχοῦς άρχηγοῦ... Αλλά ή κόρη αὐτῇ, ή τόσῳ συμπαθῆς, ή τόσῳ ωραία και αἰδήμων, της οποίας το πρόσωπον περιβάλλει καταφανῆς θλίψις και μελαγχολία δεικνύουσα το καθαρόν και άσπilon της ψυχῆς της, είναι δυνατόν να είναι θυγάτηρ τοιοῦτου τέρατος;

Ολίγον δε αναμνησθεῖς ήρξατο λέγων:

— Α! ένθυμοῦμαι! ὅτε εὔρον εν τῷ δάσει λιπόθυμον την δόναν Ροζαλίαν,

έλειπεν απ' αὐτῆς το βρέφος ως φαίνεται εκ των ύστερων είχεν αναρπασθῇ, δεν είναι δε παράδοξον αν ή ωραία αὐτῇ κόρη είναι θυγάτηρ της Ροζαλίας. Αλλως τε αὐτὸ το διαδιδόμενον περί του θανάτου της γυναικὸς του Αντιωνέτου την όποιαν οὐδείς ποτε εγνώρισε! Αναμφιβόλως δόλος ύποκρύπτεται εις την ύπόθεσιν!

Ενφ ο Φοβερός ταῦτα διενόετο ο Αντιανέτος έβαινε πρὸς την οίκίαν του και τέλος εξηρανίσθη εκ των ὀφθαλμῶν του.

Την επαύριον άκριβῶς συνέβη ή χαρακτηριστικὴ εκείνη εν τη οίκίᾳ του Αντιωνέτου σκηνή.

«Ο Φοβερός δεν έπαυεν από της ήμέρας εκείνης επισκεπτόμενος το καπηλειόν ὃδεν είδε διαβαίνοντα των Αντιωνέτον.

(ἀκολουθεῖ)

Ἡ ἐγγράφη ἀρξεται ἀπὸ τῆς 5 προσ-
εχοῦς Ἀπριλίου, διαρκέσει δὲ μέχρι
τῆς 21 Ἀπριλίου 1893. Μετὰ τὴν λήξιν
τῆς δημοσίου ἐγγραφῆς, θέλει γείνει
ἡ γενικὴ διανομή (repartition) τῶν με-
τοχῶν μεταξὺ τῶν ὑπογραφάντων.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ.—Εὐχαρίστως πληροφο-
ρούμεθα ὅτι ἀναρρωσάντων τῶν ἐκ
τῶν ἐρασιτεχνῶν ἀσθενούντων, ἡ ἀνα-
βληθεῖσα μουσικὴ ἐφεσπερίς διδοται
ἀνυπερθέτως τὴν προσεχὴ Κυριακὴν 14
τρέχοντος. Ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ δὲν θέ-
λει περιέλθαι πρὸς πώλησιν εἰσιτηρίων.

Ο «ΤΥΠΟΣ».—Ο «Τύπος» ἰσχυρί-
ζεται καὶ πάλιν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περὶ
τῆς ῥωσικῆς δηλώσεως ὅτι Σερβία,
Βουλγαρία καὶ Ἑλλὰς εἶναι δευτερεύ-
οντα μελήματα τῆς ῥωσικῆς διπλωμα-
τίας. Ἡ προσοχὴ αὐτῆς στρέφεται κυ-
ρίως, ἐξ ἑνὸς μὲν πρὸς τὴν καταπο-
λέμησιν τῆς ἡγεμονίας τῆς Γερμανίας
ἐν Εὐρώπῃ, ἐξ ἄλλου δὲ πρὸς τὴν ἐ-
πέκτασιν καὶ παγίωσιν τοῦ ἀσιατικοῦ
αὐτῆς κράτους. Καὶ ἡ θέσις τῆς χερ-
σονήσου τοῦ Αἰμου καθ' ἑαυτὴν εἶναι
καθησυχαστικὴ. Ἡ Βουλγαρία δὲν ἐντά-
χῃ ἐκ τῆς ῥωσικῆς διαμαρτυρήσεως,
ἡ Ρωμανία φρουρεῖ ἡσύχως, Ἑλλὰς
δὲ καὶ Σερβία περισπῶνται τοσοῦτον ὑ-
πὸ ἐσωτερικῶν δυσχερειῶν, ὥστε δὲν
δύνανται καὶ νὰ χρησιμοπονηθῶσι πρὸς
ἀντιπερισπασμὸν κατὰ τῆς Βουλγαρίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΠΗ

Κατὰ τὸ συμπόσιον τοῦ συλλό-
γου «Σαβοΐας» ἐν Ρώμῃ ὁ Κρί-
σπης ἀπήγγειλε μέγαν λόγον ὑ-
μνήσας τὴν ἐν δυοῖς δεκαετηρίοισιν
ἀντὶ αἰώνων ἐπιτευχθεῖσαν ἀπε-
λευθέρωσιν, ἐνῶσιν καὶ τὸ μεγαλεῖον
τῆς Ἰταλίας καὶ ἰσχυρισθεὶς ὅτι
δέον ἢ Ρώμῃ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν νὰ
διατελῇ μεγάλη καὶ ἀπαράμιλλος
ὡς φάρος τῆς ἠθικῆς, ὡς πηγὴ ἰ-
δεώδους ἐνθουσιασμοῦ, ὡς κέν-
τρον φιλελευθέρων τάσεων, ἀπο-
λελυτρωμένη ἀπὸ τῆς χλιετοῦς
κυριαρχίας τῆς προλήψεως καὶ δι-
σிடαιμονίας. Παταγῶδως χειρο-
κροτοῦμενος προὔτρεψεν εἰς ἁ-
παυστον ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐν τῇ
μέσῃ τῆς Ρώμης κραταιοῦ ἐχθροῦ,
ὅστις ἐπιβούλως καταπολεμεῖ τὴν
πατρίδα.

Ο ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ τῆς Ἰταλικῆς
πρωτευούσης ἡ εἰδησις τοῦ εἰς
Ρώμην ταξειδίου τοῦ αὐτοκράτο-
ρος τῆς Γερμανίας προὔξεν ἡσυχίαν
ἐν τῷ βατικανῷ, διότι αἱ ἐπανειλημμέναι αὐτοῦ ἐπι-
σκέψεις εἰς Ρώμην θεωροῦνται
ὡς καθιέρωσις τοῦ γεγονότος τοῦ
1870, τῆς καταλήψεως δηλονότι
τῆς πόλεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἰταλι-
κοῦ στρατοῦ.

Λέγεται ὅτι ἐν τῇ ἐπισκέψει
αὐτοῦ πρὸς τὴν βασιλίαν τῆς
Αγγλίας κατὰ τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ
διαμονὴν αὐτῆς τὸ αὐτοκρατορι-
κὸν ζεύγος τῆς Γερμανίας θὰ συ-
νοδεύεται ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ ζεύ-
γους τῆς Ἰταλίας.

Ο ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΡΑ- ΤΙΩΤΙΚΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς
τῆς «Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας» ἀγ-
γέλλει ὅτι κατὰ φήμας κυκλοφο-
ρούσας ἐν τῇ χρηματιστηρίῳ ὁ
αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐδήλωσεν
ὅτι ἀντὶ νὰ ἔλθῃ εἰς σύγκροσιν
πρὸς τὸ κοινοβούλιον προτιμᾷ νὰ

ἀποσύρῃ τὸ στρατιωτικὸν νομοσχέ-
διον. Πιστεύεται δὲ ὅτι ἐὰν ἐπα-
ληθεύσῃ ἡ εἰδησις αὕτη θὰ παραι-
τηθῇ ὁ ἀρχιγραμματεὺς Καπρίβις.

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΝΑΘΑΛΙΑΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βελιγρα-
δίου ἀνεχώρησεν ἡδὴ ἐκ Βιαρρίτης
μεταβαίνουσα εἰς Υάλταν τῆς Ρωσ-
σίας τηλεγραφικῶς δ' ἡγγεῖλε τοῦ
το τῷ ἐν Βεριγραδίῳ συνταγμα-
τάρχῃ Σιμόνοβιτς, ἄλλοτε αὐτάρ-
χη αὐτῆς.

Κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα
ἐπιβιβάσθη ἡδὴ ἐκ Μασσαλίας.

Ο ΡΩΣΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἀντιφέρεται ὁ ρωσικὸς τύπος
οὐχὶ περὶ τῶν βουλγαρικῶν πρα-
γμάτων, ἐκεῖ εἶναι σύμφωνος,
ἀλλ' ἰδοὺ που. Ὁ στρατηγὸς Κυρι-
έγεφ, ὁπαδὸς θερμὸς τῆς ἐνώσε-
ως τῆς ὀρθοδόξου ρωσικῆς Ἐκκλη-
σίας μετὰ τῆς καθολικῆς ρωμά-
νας μακρὸν ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ
«Εφημερίδι τῆς Μόσχας» ἄρθρον
δι' οὗ συμβουλεύει νὰ μεταβληθῇ
τὸ γερμανικὸν ὄνομα τῆς ρωσι-
κῆς πρωτευούσης ἀπὸ Πέτερμπουργ
εἰς Πετρογράδ ἢ Πετρόβκην. Ἀλ-
λὰ αἱ ἐφημερίδες τῆς ρωσικῆς
πρωτευούσης ἀποκρούουσιν ἀπὸ
κοινοῦ τὸ προτεινόμενον. Κατὰ
τὸν «Νέον Χρόνον» τὸ πρᾶγμα
περιττὸν, διότι ἄρα ἡ Πετρούπο-
λις ἐκπληρώσῃ τὴν ἱστορικὴν αὐ-
τῆς ἀποστολὴν, σπουδαιότερον θὰ
προκύβῃ πρόβλημα, ἂν ἡ Πετρού-
πολις θὰ ἐξεκολληθῇ οὕσα πρω-
τεύουσα ἢ ἡ Μόσχα. Ἡ Μόσχα
εἶναι καὶ παραμένει τὸ ἱστορικὸν
καὶ διανοητικὸν κέντρον θὰ ἦτο
δὲ ἐκτεπληρωμένη ἡδὴ ἡ ἀποστο-
λὴ τῆς Πετροπόλεως, ἐὰν ἡ Ρω-
σία μὴ ἄφινε νὰ ἐπιτελεσθῇ τῆς
Γερμανίας ἡ ἐνότης· σήμερον δὲ
εἶναι ἀκόμη ἀγνακαία ἡ Πετρούπο-
λις ὡς φρουρὸς κοῖ σκοπὸς τῶν ἀκ-
τῶν τῆς Βουλγαρικῆς· εὐθὺς δὲ
ὡς παύσῃ ἡ ἀνάγκη αὕτη, κατ' ἀ-
νάγκην ἡ Μόσχα ἀποθήσεται
πρωτεύουσα.

Ο ΙΣΘΜΟΣ

Κατὰ τὰ «Ἡμ. Νέα». Ἀγγλὸς
ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ ἐπισκε-
φθεὶς τὰ ἔργα τῆς τομῆς τοῦ κο-
ρινθιακοῦ ἰσθμοῦ, ἀπεφάνθη ὅτι
δὲν θάπερατωθῇ πρὸ τοῦ Σεπτεμ-
βρίου. Τότε ὅμως φρονεῖ ὅτι ἡ
νέα θαλασσία ὁδὸς θ' ἀποβῇ με-
γάλῃς ὠφελείας πρόξενος. Αἱ κυ-
ριώτεραι ἀτμοπλοικαὶ ἐταιρίαι, ἐ-
δήλωσαν ἡδὴ ὅτι τὰ πρὸς τὴν
Κωνσταντινουπόλιν, τὸν Εὐξείνιον
τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τὸ Αἰγαῖ-
ον πλέοντα σκάφη τῶν θά διέρ-
χωνται διὰ τοῦ πορθμοῦ. Ὁ διὰ
τοῦ κορινθιακοῦ κολποῦ ἄκοπος
πλοῦς θὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ταξει-
διώτας εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκέπτων-
ται τὴν Ὀλυμπίαν καὶ τὰς ἀνα-
σκαφὰς τῶν Δελφῶν.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Καὶ ἐν Τύνιδι ἐπιτροπὴ, συγ-
κειμένη ἐκ τοῦ Προξένου τῆς Ἑλ-
λάδος Κ. Αλ. Λεάνδρου, τοῦ Προ-
έδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος
Κ. Σπυρίδωνος Κωνσταντοπόλου
καὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου αὐτῆς Κ.
Χριστοφόρου Πραγαγιάννη συνέ-
λευσιν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ
παθόντων Ζακυνθίων καὶ ἀπέστει-
λε τῇ ἐν Αθήναις Κεντρικῇ ὑπὲρ
αὐτῶν Ἐπιτροπῇ τέσσαρας ὡς ἐγ-
γιστα χιλιάδας δραχμῶν.

Ἡ ΧΟΛΕΡΑ

Ἐν Πεδερμοντίῳ ἐγένετο δύο

θανατηφόρα κρούσματα τῆς χολέ-
ρας. Οἱ κρουσθέντες εἶναι ἐργά-
ταις τῆς ἐνανελθῶν ἐκ Γαλλίας καὶ
ἡ πενθερά του. Ὑποπτα συμπτώ-
ματα παρουσιάσθησαν εἰς ἄλλους
δύο ἐργάτας, ἐλθόντας ἐκ Μασ-
σαλίας. Δυστυχῶς ταῦτα πάντα
προαγγέλλουσιν ὅτι αἱ ἐστίαι τῆς
νόσου δὲν ἐσβέσθησαν καὶ ὅτι ἡ
ἀνοιξις θὰ φέρῃ νέαν τοῦ μιά-
σματος ἀναζωπύρησιν, ὑπάρχουσι
δὲ καὶ ἱατροὶ ἰσχυρίζομενοι ὅτι
ἡ νόσος θὰ καταστῇ ἐνδημικὴ ἐν
Εὐρώπῃ ὡς ἐν τῷ χώρῳ τῆς Α
σίας.

ΙΤΑΛΙΑ

Ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλίας με-
τὰ τῶν θυγατέρων τῆς ἐπεσκέφθη
κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τὸ
Λιθόρνον καὶ τὴν Πίζαν θ' ἀπέλ-
θῃ εἰς Νεάπολιν καὶ Παλέρ-
μον. Εἶτα τὸ φέρον αὐτὴν πλοῖον
θὰ πλεύσῃ πρὸς τὰς ἑλληνικὰς θά-
λάσσας.

Ἡ ΚΡΗΤΗ

Ὁ πιστὸς τῆς Κρήτης φίλος Κ.
Ροβέρτος Γάλλης βουλευτὴς Ἑνε-
τίας, ἠρώτησε τὸν ὑπουργὸν τῶν
ἐξωτερικῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἐὰν ἂν
ἀληθῶς οἱ πρεσβευταὶ τῶν μεδά-
λων δυνάμεων συνέστησαν τῇ
Πύλῃ, νὰ διορίσῃ χριστιανὸν διοι-
κητὴν, ὡς ἐγράφη ἐν τῇ «Σημαί-
ᾳ» καὶ ἐὰν δὲν Κωνσταντινουπόλει
Ἰταλὸς πρεσβευτὴς συμμέεσχε τοῦ
διαβήματος. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐ-
ξωτερικῶν Βοῖν ἀπεκρίθη ὅτι δὲν
ἐγένετο τοιαύτη σύστασις διότι ὁ
ἐνεστὼς διοικητὴς Μαχμούτ-Πασ-
σᾶς ὑπέβαλε μὲν τὴν παραίτησίν του
ἡ Πύλη ὅμως δὲν ἀπεδέχθη ἐτι
αὐτὴν. Ἐὰν γίνῃ σκέψις περὶ νέ-
ου διοικητοῦ, ἡ ἰταλικὴ κυβέρνη-
σιν θ' ἀμελήσῃ νὰ ἐνεργήσῃ φι-
λικῶς μετὰ τῶν λοιπῶν δυνάμε-
ων παρὰ τῇ Πύλῃ καθ' ὃν τρόπον
ὑπαγορεύει ἡ πρὸς τὸν κρητικὸν
λαὸν συμπάθεια. Ὁ Κ. Γάλλης
εὐχαρίστησε θερμῶς τὸν ὑπουρ-
γὸν ἐπὶ τῇ βεβαιώσει ταύτῃ, συ-
νέστησε δὲ καὶ πάλιν αὐστηροτά-
την ἐπαγρύπνησιν πρὸς τήρησιν
τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ἰταλικῶν
συμφερόντων. Ἐν τούτοις ἡ Agen-
ce de Constantinople ἀφοῦ διεψευ-
σε τὸ τηλεγράφημα τῆς «Σημαί-
ας», διαψεύδει νῦν καὶ ἐαυτὴν
διότι κηρύττει «ἀνυπὸστατον» τὴν
προτέραν αὐτῆς ἀρήγησιν, καθ' ἣν
ἐν ἰδιαιτέρα συσκέψεων πρε-
σβευτῶν ἐγένετο λόγος περὶ διο-
ρισμοῦ Γ. Διοικητοῦ Κρήτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

Ἐκ Νέας Υόρκης γράφουσι τὰ
ἐπόμενα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 φε-
βρουαρίου περὶ τοῦ πρώτου ἑλλη-
νικοῦ γάμου, ὅστις ἐγένετο ἐν τῇ
πόλει ἐκείνῃ:

Χθὲς Κυριακὴν ἐτελέσθη ὁ πρῶ-
τος ἑλληνικὸς γάμος ἐν τῇ ἀρτι-
συστάσῃ ἐκκλησίᾳ μας τῇ Ἀγίᾳ
Τριάδι, καὶ ὁ ἀμερικὸς τύπος ἀ-
φιέρωσε στήλῃς ὁλοκλήρους ἀ-
ναγγέλλων καὶ περιγράφων τὸ
γεγονός.

Γαμβρὸς ἦτο ὁ ἐκ Σπάρτης κ.
Ελευθέριος Πηλάλας, ὠρίμου ἡλι-
κίας καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπο-
κατεστημένος ἐν Ἀμερικῇ. Τὸ ἡ-
συχον παρουσιαστικόν του, ἡ ἀ-
φέλεια τῆς ὁμιλίας του ἐν γένει

προδίδουσιν ὅτι ὁ κ. Πηλάλας ἐ-
καμε τὸ στάδιόν του βαδίζων εἰς
ὁμαλὴν καὶ εὐθείαν ὁδόν, καὶ
ἐπιβεβαιούσι τὴν μεταξὺ ἡμῶν
φήμην ὅτι εἶναι κάτοχος πολλῶν
δεκάδων χιλιάδων ταλλήρων. Ἡρ-
χισεν ὡς ἀπλοῦς ζαχαροπλάστης
καὶ σήμερον εἶναι μέτοχος καὶ
διευθυντὴς τοῦ μεγαλειτέρου ζα-
χαροπλαστείου ἐν Springfield, ὅπου
καὶ διαμένει.

Πιστὸς εἰς τὰ πάτρια δὲν ἡγά-
πησε ποτὲ τὰ ἐλεύθερα ἡθῆ τοῦ
Νέου Κόσμου, διὸ καὶ ἔμεινεν
ἀγαμος. Πρὸς ἀμοιβὴν τῆς σταθε-
ρότητός του ἡ μοῖρα ἐπεμψέ διὰ
τὸν κ. Πηλάλαν ἐκ Κωνσταντι-
νουπόλεως τὴν εὐπαίδευτον καὶ
λεπτοφυᾶ δεσποινίδα Αἰκατερίνην
Ελευθεροπούλου, μηνύσασαν τοῦ-
το εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ ἱερέως μας
ἀρχιμανδρίτου κ. Παΐσιου Φερεν-
τίνου.

Ἡ ἐκκλησία ἦτο πλήρης. Οἱ οἱ
Ἕλληνες ἐτίμησαν τὸν γάμον
διὰ τῆς παρουσίας των, ἀπὸ τῆς
κυρίας Φακίρη καὶ τοῦ κ. Π. Σ.
Φακίρη, γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ
καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Ράλ-
λη, ἀπὸ τῆς κυρίας Ράλλη καὶ τοῦ
Αντωνίου Ράλλη μέχρι τῶν σπαρ-
τιατῶν ἀνθοπωλῶν καὶ ὀπωροπω-
λῶν. Ἡ πρώτη χαρμόσυτος
ἱεροτελεστία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μας
καὶ προσήλθον πάντες, ὅπως συν-
τελέσωσι νὰ ἐορτασθῇ μεγαλο-
πρεπῶς.

Ὁ κ. Μπότασης ἔμεινεν εἰς τὸ
δεῖπνον καὶ ἔλαβεν ἐνεργὸν μέ-
ρος εἰς ὅλα. Ἐχώρευσε ἐπὶ κε-
φαλῇ τοῦ κορδονίου τὸ καλαμα-
τιανόν, εἰς δὲ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς
χοροὺς ἦτο ἡ παρηγορία τῶν ξέ-
νων κυριῶν. Κατὰ τὸ δεῖπνον ὁ
κ. Μπότασης ἐπρότεινε τὴν πρῶ-
την πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως
τῆς Ἑλλάδος, ἣτις ἐχαιρετήθη ἐν-
θουσιῶδως. Ἐπειτα ἠκολούθησαν
οἱ ἄλλοι, πολλοὶ ταῦτοχρόνως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Κ α ρ λ 6 β ι τ ς, 7)19. — Οἱ ὑπὸ
τοῦ σερβικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συνε-
δρίου ἐκπονηθέντες κανονισμοὶ ἀφο-
ρῶντες τὰς προκλήσεις τοῦ σερβικοῦ
κλήρου καὶ τὴν αὐτονομίαν τῶν σερ-
βικῶν σχολῶν ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν
ἐγκρίσιν τοῦ αὐτοκράτορος.

Ρ ὠ μ η 7)19. — Κατὰ τὴν «Πά-
τρια» εἰς τὰς ἀρχὰς ἐπεδόθη κα-
ταγγελία καθ' ἣν ὁ ἱατρὸς τοῦ Πά-
πα κ. Τσεκαρέλης ἐδηλητηριάσθη
ὑπὸ τινος κυρίας τῆς κληρικῆς ἀρι-
στοκρατίας τῇ συμπράξει συγγενοῦς
τοῦ θανόντος. Δικαστικὴ ἀνάκρισις
ἤρξατο.

Π α ρ ί σ ι ο ι, 7)19. — Ἐπιστολὴ
δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ «Φιγαρῷ» πα-
ριστᾷ τὴν ἐν Δαχομῇ κατάστασιν
λίαν ἀνώμαλον ἢ παρὰ τῷ στρατῷ
θνησιμότητος εἶναι μεγίστη. Ἀφ' ἐ-
τέρου ὁ στρατηγὸς Δόδς εἶναι δυ-
σσηρεστημένος διότι ἡ γαλλικὴ κυ-
βέρνησις ἠρνήθη νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν
ἐξῶσιν τῶν ἐμπορικῶν οἰκῶν Βάρτ
καὶ Σόλμερ ἐπέτρεψε δὲ μόνον τὴν
τοῦ οἴκου Βολπέρτ καὶ Βρόχουμ.

Ρ ὠ μ η

Ὁ κ. Νικοτέρας θὰ προτείνει με-
τὰ τινὰς ἡμέρας κοινοβουλευτικὴν
ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν
τραπεζῶν.

ΩΣ ΑΠΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ

Αξιότιμε κ. συντάκτη

Εξαρτάται ἡμᾶς διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς στήλης τῆς «Οδηγού» ἀπορρολήσῃ τὴν ἐπιστήμην τὴν δημοσίευσιν τῆς φιλοσοφικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς μου διατριβῆς δι' ἧς ἐξέλεγον τὸν πανηγυρικὸν τοῦ κ. Γοργίου, παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε καὶ τὰ κείμενα σχετικὰ πρὸς τὴν ἐπίδοσιν ἐξ ἀφορμῆς πρὸς τὰ δημοσιεύματα ἐν τῇ ἐπ' ἀρ. 48 φύλλῳ τῆς βεζαντινῆς «Κων/πόλεως».

Ἡ ἔφορεϊα τῶν ἑλλήνων σχολείων τῆς πόλεως μας, μὴ ἔχουσα ποῦ νὰ χρησιμοποίησιν τὸν χρόνον τῆς σχολῆς αὐτῆς, διαρρυθμίσασα τὰ οικονομικά της καὶ ἐξοργίσασα τοὺς μετὰ τὰν διδασκάλων καὶ λοιπῶν δανειστῶν καὶ ὀφειλετῶν ἐκκρεμίζῃ λογαριασμοὺς της, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδίδῃ ἄλλην ἔκδοσιν παπικῶν «συγχωρωχάρτων» δι' ἃν προσπαθεῖ νὰ διαβιβάσῃ διὰ τοῦ καθυστερημένου πύργου ἀνδράποδες οὗς οὐδὲ τὰ νάματα τοῦ Ὑορδάνου δύνανται νὰ ἐκπλύνωσιν. Οὕτω ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰς προτροπὰς φίλων τινῶν αὐτῆς προέβη εἰς τὴν δημοσίευσιν ἐν τῇ ἐπ' ἀρ. 48 φύλλῳ τῆς Κων/πόλεως, ἱκανοποιήσας ἐν ὁμοίᾳ τῆς κατὰ τοῦ πανηγυρικοῦ τοῦ ἀγαθοῦ διδασκάλου τῆς Γοργίου δημοσιεύσεως ἐπιστημονικῆς μου διατριβῆς, φαντασθεῖσα ὅτι ἐν τῇ ὁλιγοστίᾳ ἐκείνῃ καὶ πλήρῃ ἀσυναρτησίας καὶ ἀντιφάσεως ἐγγράφῳ της καταδεικνύοντι τὸν «νευρικὸν παραζυγισμόν τῆς ψυχῆς» καὶ τὸν «περισπασμόν νοῦν» τοῦ συντάξαντος αὐτὸ, ἱκανοποιεῖ τὴν προσβληθεῖσαν φιλοτιμίαν τοῦ ἀρελοῦς ἄλλως τε διδασκάλου της, οὗ τὸ ποῦν (αὐτοῦ καὶ μόνου καὶ οὐχὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων των, ὡς ἐγένετο λόγος) αὐτοῖς μὲν δὲν εἶναι γνωστὸν, ἄλλοις δὲ τυγχάνει γνωρίζοισιν αὐτοῦ τὴν ἐν Ἀγχιάλῳ καὶ Πύργῳ παραχάδῃ ὑπηρεσίαν, διὰ παρομοίας ὡς ἐνταῦθα ὁδοῦ γνωστῆς τῇ ἰδιοφυίᾳ του καὶ τῇ ἀείποτε κεκυφῶτι τοῦ παραστατικοῦ του! «Ἀς εἴπωσιν οἱ χάσκακες Ἀθηναῖται, μοὶ ἔειπε πρὸ ἡμερῶν φίλος μου τις, οἱ ἐκδιδάσκοντες αὐτὸν ποῦ καὶ ἐπὶ πόσον ἐξήσκησε τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα; Οὐτε ὑπάρχει τῷ ἐμπολαίῳ καὶ περὶ τοῦς καπνοῦς διέτριβε, ἢ ὅτε προέβαλλεν ἑαυτὸν θαυμάσιον ἐπινοητὴν ἀεικινήτων καὶ ἄλλων σημείων καὶ τεράτων;...» Θὰ παρακαλέσω ὅμως τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλως τε συμπολίτας μου, ἐπειδὴ περὶ αὐτῶν κυρίως ὁ λόγος, τοὺς ὑπογράψαντας τὸ πρὸς τὴν «Κων/πολιν» ἐγγράφον ὃ, ὑπηρετοῦν τῇ ἐπινεύσει δύο καὶ μόνων ἀτόμων ἀρεσκομένων ἀπὸ τοσοῦτων ἐτῶν ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ μοχθηρίᾳ τοῦ ἐνὸς καὶ κουφονοῖα τοῦ ἑτέρου, νὰ συν-

ταράσσωσιν τὴν Κοινότητα καὶ νὰ διαπλέωσιν ἐν τῇ πελάγει τῶν διαφρέσεων χάριν τῆς συμφεροντολογικῆς αὐτῶν φιλοδοξίας, νὰ παύσωσι τοῦ λοιποῦ ἐπικονίζοντες τοῖς νεύμασιν ἀνδρῶν ὧν καὶ αὐτὴ ἡ συμπαραδρευσὶς ἐν ταῖς συνεδριάσεσι θεωρεῖται παράνομος, καὶ νὰ μιμηθῶσι τὰς πέριξ ὁμογενεῖς Κοινότητας ἐν πνεύματι συμποίας καὶ ἀμεροληψίας ἐπιδικούσας τὸ συμφέρον αὐτῶν, νὰ περιορισθῶσι δὲ εἰς τὴν ἐπούλωσιν πολλῶν χαινουσῶν ἑσόδων πληγῶν ἵνα μὴ ἀποσβέννεται οὕτω ὁ ζήλος τῶν νεωτέρων, καταρωμένων αὐτοὺς ἐλὶ ἀδρανεῖα!

Νομίζω ὅτι ταῦτα ἀρκοῦσι τοῖς φρονήμοις, αὐτοῦ ἄλλως τε τοῖ ἐγγράφου ὑποβιβάζοντος, (ὡς μᾶς ἐπιτρέψῃ ἡ ἀφ' ἐν τῇ αὐτῇ, νὰ τὸ εἴπωμεν παστρικά) τὴν ἀξίαν τῆς ἔφορεϊας, καὶ ἐξομολογῶντος αὐτὴν διδασκαλίσκῳ τινὶ ἐλαφρῷ δύο συστατηρίων κατέχοντι σήμερον θέσιν ἀδ' νατοῦντος δὲ νὰ ἀτενίσῃ πέραν τοῦ περιβάλλοντος τὰ στενὰ ἐγκεφαλικά του ὅρια ὀρίζοντος. Οὐχ' ἴητον ὅμως προκαλούμενος δὲ ἐξετάσει προσεχῶς ἂν ἡ φίλη «Οδηγός» τὸ ἐπιτρέψῃ καὶ ἀφ' αὐτοῦ ἑαυτοῦς προβάλλουσιν οἱ κύριοι διὰ περιφράσεων εἰς τὰ ὅμματα τοῦ κόσμου πᾶν ἄλλο ἢ ὅτι πραγματικῶς εἰσι, κατὰ πόσον ὁ κύκλος τῶν πνευματικῶν γνώσεων τῶν κ. Ἐφόρων ἐπιτρέπει τὴν γνώσιν τοῦ ποιοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων των, ποσᾶκις κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἔφορεϊας τῶν διέβησαν τὸν οὐδὸν ἐκάστης σχολῆς, τὶ ἐννοοῦσι λέγοντες ἀξιοπρέπειαν τῶν σχολῶν καὶ τὴν ἐκ ταύτης εὐχαρίστησιν τῆς ἔφορεϊας, ποῖοι εἶναι οἱ καρποὶ τῆς ἐξαιρέτου ὑπηρεσίας των, καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα ὅποτε καὶ μόνον πᾶς ἐχέρων καὶ ἀμερόληπτος ἐκ τῆς ἀπλῆς ἀναγνώσεως τῶν δημοσιευθησάντων, δὲ δυνήσῃ ν' ἀντιληφθῇ ὅτι οὐκ ἐκ πάθους ἀτομικοῦ καὶ κακηντροχέας πρὸς τὸ ἐπίζηλον (sic) τῆς δέσεως, ἀλλ' ἐκ πατριωτικοῦ καθήκοντος ὀρμηθεὶς προέβη κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν ἀνέλιξιν ζητήματος ὅπερ ἀπὸ τοσοῦτων ἐτῶν ὡς ἀλλήφαρθεῖσα κατατρώγει τὴν Κοινότητα παροτρυνθεὶς δὲ καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων οἵτινες ὡς ἄλλοι κοχλίας τῶν οἰκῶν αὐτῶν ἐμπιπράμενοι, αὐτοὶ ἔδουσι τὰ ἱκανοποιητήρια ἀνδρὸς ὅστις ἐτόλμησε πέραν ἐνάπιον αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ ἐν γνώσει των νὰ περιυβρίσῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦς διέποντας καὶ σήμερον ἐπὶ ἐπαξίως τὰ τῶν ὁμογενῶν Κοινοτήτων Ἀγχιάλου καὶ Πύργου, αἰτνες περιέλαβαν αὐτὸν καὶ τὴν οικογένειάν του, ἀνὰ ἐν ἐκάστη ἔτος.

Δέξασθε κ. τ. λ.

Εν Βάρνῃ 9 Μαρτίου 1893 Ν. ...

Σ. Ο. Λυπούμεθα ἐγκαρδίως δημοσιεύοντες τὰ ἀνωτέρω, ἐπιβαλλόμενὰ ἡμῖν ἄλλως τε ἐκ καθήκοντος δημοσιογραφικῆς ἀμεροληψίας. Εὐχόμεθα δὲ ἵνα ὑγιέστεραι σκέψεις ἐπικρατήσωσι μετὰ τῶν συμπολιτῶν μας.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, οἱ Μαρτίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (ἀγίο)	Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 3	Ἀγορά , , , 3 35	ἀγορά εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
			λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100..		262	50	273	50	266	—

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικαταλλαγὰς εἶναι 0.50 εκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέδον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἑσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 250 εκ.

ΤΑΧΥΤΗΣ **ΕΥΘΥΝΙΑ**

ΔΙΕΘΝΕΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1891.

ποικιλία χαρακτήρων ἀμειωμένη πρὸς τὰ καλλίτερα τυπογραφικὰ Εἰδικότης ἐν τοῖς ἀγγελητοῖς ἀρβυθῶν. γράμων καὶ ἐπισκεπητῶν ἐν οἰαδήποτε τοῦ ἡμερονοκτιοῦ ὥρα.

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτημένον ταχυτάτην νεωτάτου συστήματος μηχανὴν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων καὶ ποικιλιῶν χαρακτήρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικὴν, Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν, Ἀγγλικὴν, Ρωσικὴν καὶ Σερβικὴν γλώσσας.

Οἱ ἀνδράποδες ὥραν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν:

ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ, ΓΑΜΩΝ, ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ, ΒΑΠΤΙΣΜΩΝ

Καὶ πάσης ἐκτάκτου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

Βιβλίων, Εφημερίδων, περιοδικῶν, προσκλητηρίων, Ἐπισκεπητῶν, Διπλοτύπων, Λογαριασμῶν, καὶ ἀποδείξεων

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Η ΑΥΤΟΝΙΑ

(Dr. med. Eugen Gzaetzer)

(Συνέχεια)

Ὅστις ἡπαξ ἐδείκνησε πολὺ ἀργῶν, δύναται, εὐθὺς ὡς ἐδιδάχθη ὑπὸ τῆς πείρας, ν' ἀπορύγῃ αὐτὸ ἐν τῇ μέλῳ. Ἀν' ἡ ἀκρόασις μουσικῶν τινῶν τεμαχίων ἀφαιρῇ τὸν ἔπνον, τότε δὲν ἐπισκέπτεται τις πλέον προσεχῶς τὴν συναυλίαν. Ὅλως ἄλλως ὅμως ἔχει τὸ πρῶγμα παρὰ τὴν χρονίαν, ἐπὶ νευρικής βάσεως ἐρειδομένη ἀυπνία. ἥτις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ προῖον τῶν ἡμετέρων βιωτικῶν συνηθειῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν στενῶς συνδεδεμένων διαρκῶν σωματικῶν καὶ πνευματικῶν ἐξάψεων. Πᾶς μερικὸς δὲν τὸ παρατηροῦσι διόλου, μάλισμα δὲν θέλουσι, ἐν ἡ περιπτώσει τοὺς κάμνει τις προσεκτικὸς, ἐπὶ τοῦ-

του, νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι ἡ ἀυπνία των προέρχεται μόνον ἐντεθεν, καὶ ἂν ἐπὶ τέλους τοὺς καταπεισῇ τις, ὅτι ἐκεῖ ἔγκεινται αἱ ρίζαι τοῦ πάθους των, τότε ἀπαντᾷ. «Μάλιστα, τοῦτο εἶναι ἐντελὲς ὄρθον, ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν ἐπιδέχεται μεταβολὴν τὸ πρῶγμα πρέπει νὰ εἶναι οὕτως!»

Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ τετριμμένον σημεῖον-ἐφ' οὗ κλονίζονται ἰσόφ συχνά πᾶσαι αἱ ἡμέτεραι προσπάθειαι. «Ἀνάγκη νὰ ἐχῇ οὕτω τὸ πρῶγμα!» Ὁ βίος τὸ ἀπαιτεῖ, ὁ διαρκὴς ὁρτος περὶ ἰπάρξεως ἀγών, ὅστις ἀπαιτεῖ μίαν τόσῃ ἐκτακτον κατανάλωσιν τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἡμῶν ἐνεργητικότητος ὥστε τὰ νεύρα μας δὲν δύνανται κατ' ὅλου νὰ ὑπομείνωσι τοῦτο διαρκῶς, ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην κατατρίβονται καὶ καταναλίσκονται. Ἡ αἰωνία αὕτη ἀνίσχυρος σπουδὴ καὶ ἐπιδιώξις κέρδους καὶ ἀξιομάτων, αἱ μετὰ πάθους αὐταὶ τάσεις, τοὺς νὰ ἱκανοποιήσωσι τὴν φιλοδοξίαν καὶ ν' ἀποκρίνωσιν εἰς τὸν συν-

αγωνισμόν, ὀφείλουσι τῇ ἀληθείᾳ θάτον ἢ βράδιον νὰ ἐπιφέρωσι μίαν ἐξιδυνάπισιν καὶ ἀπονάρκωσιν τοῦ νευρικοῦ μας συστήματος, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, ὅπερ σημαίνομεν διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς νευρασθενείας, εἶναι ἡ συχνότατη αἰτία τῆς ἀυπνίας. Ἀς σκεφθῇ τις πρὸς τούτους, ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις αἱ τιθέμεναι ἀπέναντι τῆς ἐνεργητικότητος ἡμῶν, ἔχουσιν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἰσχυροτέραν ἀνταπαίτησιν βιωτικῶν ἀπολαύσεων καὶ θελημάτων διὰ τὰ νεύρα ἡμῶν, καὶ ὅτι, διὰ νὰ προσπορισθῶμεν πρὸς τοῦτο τὰ μέσα, ἀπαιτεῖται ἀναγκαιῶς μία δευτέρα ἐπαύρισις τῆς ἐργατικῆς ἡμῶν ἐντάσεως, τότε κατανοεῖ τις ἐντελῶς, ὅτι ἡ νευρασθένεια καὶ μετ' αὐτῆς ἡ ἀυπνία προχωρεῖ καταπληκτικῶς, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν νευρασθενικῶν, ἰδίως ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς μεγαλειτέραις πάντοτε αὐξάνει. Ζῶμεν ἀκριβῶς πολὺ ταχέως καὶ πολὺ ἀσυνέτως. Αναμφιβόλως δὲ ἐφθάνομεν εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα μὲ τὴν ἐργασίαν

μας καὶ συγχρόνως δὲ διειρηθῶμεν ὁ γιέστερα νεύρα, ἂν ἠθέλομεν προσέχη πάντοτε, ὥστε διαρκούσης τῆς φθινοῦρας ἡμᾶς ἐνεργητικότητος μ.ς ὡς καὶ κατόπιν αὐτῆς νὰ ἐποβάλλωμεν τὰς βιωτικὰς ἡμῶν συνηθείας εἰς πορείαν συνεωτέραν.

Κυρίως εἶναι δύο ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀπαιτοῦσι κατεπειγόντως μίαν μεταβολὴν, ἂν θελωμεν ν' ἀπολαύσωμεν ἐνὸς καλλιτέρου ὕπνου: δὲν πρέπει νὰ ἐργαζώμεθα τόσῃ μ.ο.ν.ο.μ.ε.ρ.ῶ.ς καὶ τόσῃ ἀδ.ια.κ.ῶ.ς!

Εργάζονται ἐκεῖ ἐπὶ ὥρας καὶ ἡμέρας συνεχῶς μὲ τὸν ἐγκέφαλον—διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρόκειται περὶ τῶν ἐργαζομένων πνευματικῶς, τῶν ἐπιστημῶν, καλλιτεχνῶν, ἐμπόρων κτλ.—χωρὶς νὰ σκεφθῶσι καθόλου περὶ μακροτέρας τινὸς ἀναπαύσεως. Καὶ ἐπειθὲ θέλετε ὁ δυστυχὴς ἐγκέφαλος νὰ ἀντέχῃ, χωρὶς νὰ φθιρῇ διαρκῶς ἡ δύναμις τῆς ἐντάσεώς του καὶ χωρὶς νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς ὑσακούῃ.

(ἀκόλο.θ.εῖ)